

Írta:

2013. február 14. csütörtök, 08:16

A közhely szerint olvasni jó! Ha ezt az alapállítást elfogadjuk, akkor már csak azt kellene eldöntenünk, milyen kötetet vegyünk a kezünkbe. Különösen izgalmas kérdés mindez, ha egy akkora tárházba tévedünk be, mint a Dél-dunántúli Regionális Könyvtár és Tudásközpont (képünkön). Mert ott valóban fantasztikus a kínálat, de ezért is lehet „gond” a választás. Ez a bőség valódi zavarát eredményezheti, keresgélés közben.

Az épületbe betérő szinte összes olvasó látogatja az első emeleten elhelyezett szabadpolcos állományt. Ez a szépirodalom lelőhelye, de a nyelv- és irodalomtudományi munkákat is itt helyezték el a könyvtári szakemberek.

– Hogyan talál rá az olvasó az általa keresett irodalomra?

– Kétféle olvasói stratégiával találkozhatunk a polcok közt járva: listákkal a kezükben érkezők serege lenne az egyik véglet – adott szakmai betekintést a dolgok hátterébe **Kiss Zoltán** könyvtáros. – Míg a másik, a látszólag céltalanul űdögők hada. Mindkét csoport segítségül hívhatja a könyvtár számítógépes katalógusát, a szabadon böngészők is rá-rákeresnek egy-egy kedveltebb író, polcon éppen nem található művére. Sokan a már bevált szerzőkhöz fordulnak, így söpör végig a szinten egy

Fábián Janka

, egy

Fejős Éva

, netán egy

Stieg Larsson

„hurrikán”. A hazai és külföldi sikerszerzők közé az elmúlt években a pécsi **Horváth Viktor** is berobbant, A török tükör című művével.

– **Léteznek „slágerkönyvek, slágerszerzők”?**

– A népszerűségi listákat olvasói korosztályok szerint csak nagyon elnagyoltan (tehát hamisan) lehet tipizálni: „vámíros könyvekre” (**Stephene Meyer**)

harap az ifjúság; „romantikusokon” (

Danielle Steel, Nora Roberts

) könnyeznek a hölgyek. Ha azok történelmi környezetben játszódnak, akkor a középkorú férfiak is bele-belenéznek, de csak a fantasztikus irodalom elolvasása után; krimi pedig mindenki olvas (egy rövidebb periódusban a skandináv krimiket keresték nagyon),

Agatha Christie

első helye megkérdőjelezhetetlen.

Kiss Zoltán nem csak a könyveket, de az olvasók lelkét is jól ismeri

– **Egyéb, nem is gondolt hatások érvényesülhetnek?**

– A rádióban, televízióban reklámozott könyvek olvasottsága ugrásszerűen nő, sokan Nők Lapja cikk-kivágatokkal jönnek. A régi kedvencek

újraolvasása is gyakori (**Jane Austen, Brontë nővérek, Kosáryné Réz**

Lola, Courths-Mahler), de kíváncsiak a politikailag megosztó, „sajtóhős” irodalmárookra is:

Nyíró, Wass, Tormay Cécile, Márai, Kertész, Esterházy, Nádas, Moldova műveire. Szeretik az emberek a némi valóságallappal bíró sztoriszerű könyveket,

Frei Tamás, Tvrtko, Havas Henrik, Schäffer Erzsébet

riportjait. A televíziós személyiségek amúgy is behozhatatlan előnnyel

indulnak, az olvasóért folytatott versenyben (

Vámos Miklós

). Nem hátrány egy regény olvasottsága szempontjából, ha egzotikus, kulturálisan távoli világban játszódik (

Jean Sasson, Murakami Haruki, Lőrincz L. László

), az se, ha krimibe oltott összeesküvés-elméletként ugrik az olvasó elé (

Dan Brown

). De a legnagyobb előnye egy könyvnek, ha „egyszerűen csak jó olvasni...”

(

Coelho, Pérez-Reverte

). Az „ajánljon valami jót!” felszólításra

Pavlov

kutyájaként futhatunk

Rejtő

és

Wodehouse, Jókai Mór

és

Jókai Anna

vagy

Szabó Magda

és

Ken Follett

polcai felé.

– Miképpen boldogulnak az olvasók az új technikával?

– Két szélső típusról beszélhetünk: az egyik önállósága kiteljesedett, magától keres, saját magának kölcsönöz, ők vannak kevesebben. Míg a másik csoport teljesen ráhagyatkozik a könyvtárosokra. Idősebbek is érkeznek korszerű adathordozókkal, és segítséget kapnak azok használatához, ha igénylik.

– Mint minden könyvtár, így önök is korlátozzák a vihető dokumentumok számát?

– A legtöbb olvasónk kihasználja, hogy tíz dokumentumot kölcsönözhet, ennyi könyvet összeválogatni fizikailag sem kis teljesítmény. A könyvtár hatalmas tereiben megfáradt látogatók a Hírlapolvasóban pihenhetnek meg, ahol gyakran ad hoc „mini olvasókörök” alakulnak.

– Rengeteg rendezvénnyel, könyvtárhoz tartozó programmal találkozhatunk az épületben.

– Egy-egy író–olvasó találkozó szintén lendít egy szerző olvasottságán. Elég csak a dedikált **Ulickaja** könyveink forgalmára utalni, de említhetnénk **Bertók László**

és más pécsi irodalmárok itteni szereplését, és azok utórezgéseit is.

– Korábban a gyerekkönyvtár intézményileg elkülönült a felnőttekétől, a város más pontján találtak bő könyvkínálatot a gyerekek. Vélhetően a Tudásközpont létrejötte ezen is változtatott!

– A családok szívesen választják hétvégi közös programként a Tudásközpont látogatását. Amíg a gyerekek a negyedik emeleten aktivizálódnak, a szülők nyugodtan keresgélhetnek a szépirodalmi könyvek között.

– Mi a helyzet a bölcsészekkel?

– Eddig a szórakoztató irodalmat keresőkről volt szó, de profi olvasóink is vannak, ha – fájdalom – viszonylag kevés bölcsész szorul is a Tudásközpont könyvállományára. A különböző iskolák ontják a feladatmegoldó könyvtárlátogatókat, akiket a szaktájékoztatók örömmel segítenek. A drámairodalom és a költészet nagyjainak köteteire ezért sem rakódik túl vastag porréteg.

– Eddig a hagyományos dokumentumokról volt szó, de a digitalizálás is már teret nyert a falak között?

– Az olvasást kultiváló könyvtáros derűs belenyugvással szemléli a DVD-kölcsönzések számának növekedését. Ám minden könyvtáros örül, ha vak és gyengén látó olvasóinknak hangos könyvvel (HKCD jelzetűek) szerezhethet örömet. Az akadálymentesített épületben minden olvasói igényt igyekszünk kielégíteni. Új szolgáltatásunk, a „Házhoz megy a könyvtár” pedig azoknak is segít, akik nem tudnak személyesen eljönni a Tudásközpontba.